

\*  
Megjelen minden kedden  
—  
Előfizetési ár:  
Egész évre 4 frt 50 kr.  
Fél évre 2 frt 30 kr.  
Negyed évre 1 frt 20 kr.  
Egyes szám 10 kr.  
\*

# HONTI LAPOK

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

\*  
Szerkesztőség és  
kiadóhivatal  
I P O L Y S Á G.  
—  
Hivatalos és magánhirdet-  
ések mérsékelt árszabás-  
szerin  
\*

—●— Ipolyság, 1898. október 18. —●—

## Sembery Imre.

október 28.

Lapunk zártakor vesszük azt a távirati hírt, hogy Sembery Imre megyénk egyik leggazdagabb nábobja Szúdon 95 éves korában végelgyengülésben meghalt.

Sembery Imre a 48-as események egy kiváló történelmi alakja, ki, mint Kossuth Lajos barátja, meghittje, és a honvédelmi bizottság tagja ama mítoszi idők fényes legendájában nemcsak benne élt, hanem azt megcsinálni is segítette.

Sembery Imre szül. 1804-ben Szúdon, Honvármegye főbírája, 1830—1840-ig országgyűlésre küldött követe, utóbb alispánja volt, s az ellenzék feje a vármegyében. 1848-ban megválasztották a németi kerületből orsz. képviselőnek. Az olaszok leveretésére kért segítyt nem akarta megadni, s ő is az úgynevezett „törpe minoritás“-hoz tartozott. Később az országgyűlés perma-

nensségét indítványozta. A honvédelmi bizottságnak egyik legtevékenyebb tagja volt.

Midőn az országgyűlés és kormány Debrecenbe távozott, ő ezt megelőzőleg szabadságon lévén, velük egyszerre nem mehetett, és később Schlick serege háta mögött érhetett csak oda.

A függetlenségi nyilatkozat után újra megválasztották képviselőnek. A világosi fegyverletétel után nem akarta családját és hazáját elhagyni, nem ment külföldre. Eleinte bujdokolt, később jelentette magát, pert kapott, és internálva lett; utóbb Haynau, midőn a dinasztiaival meghasonlott, mint sok társának, neki is megkegyelmezett.

Azóta családjának, gazdagságának élt s a protestáns egyházi téren működött. 1865-ben felléptek újra képviselőnek, de megbukott.

1865 év óta csupán egyházi téren, mint a honti evangélikus esperesség világi felügyelője működött, egyébként gazdálkodással foglalkozott. Évek óta fizikai rokkantsága folytán ugyszólván csak

a fizikai lény élt benne, míg végre most fájdalom nélkül esődesen megváltotta a halál.

Ennyi az, a mit e pillanatban a napi krónikás sebesen rohanó tollával emlékének szentelhetünk.

## A b é t r ő l.

— Sembery Imre temetése e hó 20-án csütörtökön d. u. fél 3 órakor lesz Szúdon.

— **Elemi leányiskola.** Az elemi r. kat. leányiskola felállításának körömré égett kérdése végre egyet lendül. Városunk képviselőtestülete tegnap tartott ülésében átengedte a polgári leányiskola nélkülözhető helyiségeit az elemi leányiskola elhelyezésére két évre, mely idő alatt talán végleges megoldást nyer. A képviselőtestület zsidó tagjai közül csak egy szavazott a hitközség kérelme mellett.

— **Pénzügyi kinevezés.** A pénzügyi m. kir. miniszter Gromm Dániel kir. adóhivatali számtisztet a tenkei adóhivatalhoz ellenőrré nevezte ki.

— **Pénzügyi előléptetés.** A pénzügyi m. kir. miniszter Korsay Efraimot, kir. adóhivatalunk buzgó ellenőrt a X. fizetési osztály 1-ső fokozatába léptette elő.

— **Rózsás hír.** Pápay Géza deméndi földbírtokos e hó 27-én az állami kötés után a budapesti angol kisasszonyok templomában esküszik örök hűséget arájának Vasdányi Margit kisasszonynak.

## Hol született Pálffy Miklós?

Miután a Századokban általam felvetett érdekes kérdésre: hol született Pálffy Miklós? Kropf Lajos londoni tudós hazánkfa reflektált s nézeteink e lapokban is reprodukálva lettek, legyen szabad, az azóta Kropf megjegyzésére a Századokba küldött válaszom alapján, az érdeklődő nagy közönség iránti tiszteletből újabb rezultátumaimat e helyen is felhoznom.

Mindenekelőtt azonban megjegyzem, hogy midőn Jedlicska Pál nagy művét bíráltam, Pálffy szülőhelyének kérdése kevésbé foglalkoztatott, miután akkor még nem ismervén a korponai városi levéltárat, igen kevés adat állt rendelkezésemre. Most már valamivel alaposabban szólhatok a kérdéshez s reflektálhatok Kropf megjegyzésére.

Kropf szerint azokból, amiket eddig felhoztam, még nem következik *okvetlenül* az, hogy Pálffy M. Csábrágon született, mert a XVI. sz. negyvenes éveiben Csábrágot Balassa Menyhért kerítette hatalmába, és kezén maradt a vár mindaddig, míg őt onnan Salm Miklós gróf 1549. jun. havában ki nem forgatta. Fölötte valószínű az, hogy a vár néhány évig Ferdinand kezében maradt, miután maguk a Pálffyak nem tudták azt megvédeni a király ellenségei ellen.

Lássuk ezen ellenvetéseket.

Csábrág várát és uradalmát (Szitnyát

is) 1511-ben örök áron megvette erdődi Bakócz Tamás esztergomi érsek testvéreivel és unokaöccseivel s az Erdődv nevet felvett rokonság L. ta 1539-ig. Ez évben Erdődy Klárával férje Pálffy Péter kapta meg, ki már ekkor *csábrági* előnévvel szerepel s kinek csábrági gazdatisztjei és alattvaló parasztjai már ez évben említettek. Ez a csábrági Pálffy Péter, Miklós atyja, a rendezésem alatt álló korponavárosi levéltár oklevelei szerint, 1545 őszéig említetik Csábrág urának. Balassa Menyhért tehát 1536—1549 között foglalta el Csábrágot, melyet Salm gróf 1549. júniusában vett vissza a János Zsigmond királypárti Balassától.

Eddig Kropf és köztem nincs ellentét, utolsó állítását azonban „fölötte valószínű az, hogy a vár néhány évig Ferdinand kezében maradt, miután maguk a Pálffyak nem tudták azt megvédeni a király ellenségei ellen“ nem irhatom alá egészen.

Ballagi Aladár egyet. tanár s kiváló történettudósunk ugyanis a Pallas nagy lexikona 4. köt. 586. lapján a Salm által visszafoglalt Csábrágról ezeket írja;

„Az összelövdözött várat törvényes ura, Pálffy Péter kapta vissza, kinek első gondja volt Csábrág újraépítése és megerősítése. Ettől fogva a vár magántulajdon ugyan, de védelméről állandóan királyi őrség gondoskodik, minek magyarázatát abban látjuk, hogy részint a tö-

rök közelsége, részint a bányavárosok (1648-ban vette őket kezébe Ferdinand Mária királynőtől, II. Lajos özvegyétől) védelme szempontjából fontos katonai pozícióknak tartották.“

A vár megvétele után tehát vissza került Pálffy Péter tulajdonába, de védelméről s az ellenőrzésről a királyi őrség gondoskodott. A csábrági királyi őrség első kapitányává Krusich János lett, ki a schmalkaldi háboruban vitézségével kintüntetvén magát, alkalmas volt a vár védelmére. Mint ilyennek 1552. márc. 22-én a király meghagyta, hogy a csábrági uradalomhoz tartozó jobbágyokat rendelje ki, hogy a Korpona körül készitendő sörvényen és egyéb szükséges védelmi műveken dolgozzanak, 1553. novemberében készen lévén Korponának első primitív erődítése, a király Krusichot Korpona főkapitányává nevezte ki, de főfelügyelete alatt maradt Csábrág és Szitnya is. Ezentúl gyakran látjuk őt a várakba kilovagolni, a várakat vizsgálni s védelmükről gondoskodni.

Eközben Krusich vagy még Csábrágon való létekor, vagy pedig már mint korponai főkapitány, az őrizetére bízott Csábrágon megismerkedvén Pálffy Péter leányával, Katalinnal, feleségül vette s öccsével Tamással együtt Korponára hozta, hol az utóbbi sógora mellett hadi tudományban képezte magát. Pálffy Péter

— **Egy leány tragédiája** című mult heti közleményünkre a fájdalomtól sujtott apától *Rozenfeld* Zsigmond tb. főorvostól egy közleményt kaptunk, melyben azt közli, hogy Laura leánya nem öngyilkosság, hanem véletlen balsors áldozata s melynek készsége adunk helyet. Leányom — írja — gyermekkorától boldog megelégedett életnek örvendett — környezve szerető szülei és testvéreitől — csakis ez év március havában zavarta meg örömét, férjénél levő testvére halála.

Menyasszony még nem volt, komoly kéréseinek kijelentette, hogy csak testvére halálának évfordulója után léphet fel, addig a kegyelet tiltja nyilatkozni — Kérőjéhez azonban vonzalommal birt — az eljegyzés tehát csak tőle függött volna, és így az sem áll, hogy az esküvőnek már legközelebb meg kelle vala történni, valamint hogy vőlegényét nem szeretete, azon vőlegényt, ki még nem is létezett.

Oka tehát nem volt és nem is lehetett önként életének véget vetni.

Szombaton bátyjától, Rózsa dról sürgőnyt kaptunk, melyben tudatja, hogy a tisztu orvosi vizsgát letette és hogy vasárnap Pesten férjénél levő hugával együtt haza jönnek — a sürgöny kiváló örömet szerzett neki, már hónapok óta nem látott testvéreit nehezen várta — megérkező testvéreinek már régebben makáresokrot ígért, melyben nagy ügyességet tanusított — s hazulról d. u. 2 órakor azzal távozott, hogy azt össze szedi — Legjobb barátjához sietett közölve vele az örömdetes eseményt s felkérve a csaknem mindennapi sétára, a megszokott irányban — A séta után szinte a szokott ülőhelyen leültek pihenésre, midőn is boldogult leányom barátját arra kérte egy kissé türelemmel lenni, megszedi a makart csokorhoz szükséges nádat, mely az ülő illetőleg pihenő helytől alig van 15 méternyi távolságra — visszajövet

ugymond együtt meguzsonnázunk jövők azonnal.

Barátnője 10—15 percnyi távollét után reá kiáltott, hogy siessen mert hideg van — választ nem kapott, majd közelébb ment kiáltozva, de felelet nem jött — az árokhoz azonban közel nem ment — de az ijedelem fogta el és futott a városba velünk lányom eltűnését tudatni — Az értesítés után, miután leányom néhány nap óta gyengélkedő sőt ágyban fekvő beteg volt, attól tartva, hogy rosszul lét fogta el és valahol ledőlt vagy önkivüli állapotban leesett, siettem a jelzett helyre, hol megérkezve azonnal felismertem ruháját az árok vizében, azon a helyen mely körül volt véve munkásokkal, kiknek oda menet köszönését fogadta s szívélyesen viszonzotta.

Egy közel levő munkást magamhoz szólítva, leányomat kihuztuk, a ki nem vonaglott, minden lehető életmentési kísérletet megtettem, de mind hiába, már mint halott lett kihuzva, és így nem áll az sem, hogy az ottani szántóvetők huzták ki.

Miután tehát leányomat semmi ok öngyilkosságra nem vezette és nem vezethette itt azon valószínűség állhat csak fenn — hogy leányom a Perc vize mentében nádat szedegetve, hol már egy jó rakást meg is találtunk, gyengélkedő is lévén, vagy ájulás fogta el — vagy elveszítvén az egyensúlyt, a vízbe esett, és elmerült mielőtt segélyért kiálthatott volna.

Öngyilkos nem megy oda fényes nappal hol népekkal van körülveve, és nem megy legjobb barátjához kíséretében.

— **Vasutunkról.** Vasutunk minden igyekevs dacára csak jövő március havában készül el úgy, hogy a közforgalomnak átadható legyen. A munkálatok folynak, különösen gyorsan haladt a szalantnyai állomás, melyet csak szept-

temberben engedélyezett a miniszter, és ma már teljesen kész, a mi nagyrészt a munkálatokat vezető *Baumann* Márton érdeme. Még csak a devicsei nagy bevágás nem kész. Az épületek azonban már mind tető alatt állanak. A kavicsolást és sinrakást még e héten megkezdik, két helyen, Ipolyságon, és a szalantnyai bevágásnál. Ezek a munkálatok körülbelül 3-4 hónapot vesznek igénybe. Legkedvezőbb esetben tehát már januárban megnyilhatna a vasut, de oly kedvező időjárásra nem számithatunk, mert ha a kavicsolást utóléri a fagy, nem vesszi át a vasutat az állam a tavasz megnyiltáig. A Pereszlény alatti nagy hid teherprobája e hó végén lesz. A legjobb teherproba 100 anyós. Ha a hid elbirja őket — jó; ha nem birja el — még jobb.

— **Állatorvosi tisztu vizsga.** *Engel* Zsigmond Korpona városi állatorvos a törvény által előirt állatorvosi tisztu vizsgát a budapesti állatorvosi akadémián kitünő sikerrel letette.

— **Maros a királynéért.** *Nagymaros* nagyközség képviselő testülete legutóbbi gyűlésében az Erzsébet szoborra 100 koronát, az ezüst babérlevélre 50 koronát szavazott meg és ezen összegeket nyomban be is küldötte megyénk alispánjához. Ugyanezen gyűlésben *Hollady* Nándor jegyző igen szép emlékbeszédet mondott az elhunyt királyasszonyról.

— **Megindult a heremagvásár-lás.** Részint a külföldi, részint a belföldi kereskedők bejárják most a vidékeket és többen felhasználják egyes termelők tájékoztatanságát, miáltal ezen gazdák alacsonyabb árt kapnak magvaikért, mint a jelenlegi piaci helyzetnél jogosan igényt tarthatnak. Részünkről kötelességünknek tartjuk figyelmeztetni az egész gazdaközöniséget, hogy ne pocsékolja el olcsó

szívesen adhatta oda leányát, mert *Krusich* a későbbi báró, előkelő dalmát családból származott, s azután azt is gondolhatta magában, hogy ha vára felett királyi kapitánynak kell lennie, legyen az veje.

1562. április 4-iki szécsényi csatában *Krusich* sógorával *Pálffy Tamással* török fogságba esett. Innen kiszabadulván *Tamás* 1565. közepéig *Csábrágon* kapitánykodott.

Midőn *Krusich* a török fogságban volt, felesége *Pálffy Katalin* a szécsényi csata szerencsétlen következményei folytán félvén *Csábrágon*, a török közelében maradni, a magas és biztosabb *Szitnya* várába menekült, mely a csábrági uradalommal a *Bakóczok*, *Erdődyek* és *Pálffy* alatt is egy birtoktestet képezett, s honnan 1562. jul. 7-én azt írta *Korpona* városának, hogy azon szántóföldek, melyek *Korpona* és a csábrági uradalomhoz tartozó *Devicse* között fekszenek s melyek már régóta per alatt voltak s jelenleg is *urával s vele* perben vannak, (*Csábrág* tehát *Krusiché*, illetve feleségeé, *Pálffy Péter* leányár volt, mi szintén arra mutat, hogy már *Péter* kapta a visszafoglalt várat) maradjanak mivelés nélkül, míg férje ki nem szabadul a fogságból s a törvény eldönti, kinek a tulajdonát képezik.

*Pálffy Tamás* után öccse *Pálffy István*

(szül. 1550. ápril 2.) volt *Csábrág* kapitánya (*Jedlicska*: *Adatok Pálffy Miklós* életéhez 4. l.)

Mi másra mutat mindez, mint hogy *Pálffy* visszakapván *Csábrágot*, ott lakott *Csábrágon*, melynek első királyi kapitánya *Krusich* volt, majd midőn *János Zsigmond* király pártja itt a felvidéken egészen semmivé lett, felügyelete alatt sógorai *Pálffy Tamás* és *István*; mi másra mutat mindez, mint hogy *Krusich* valóban *Csábrágon* ismerkedett meg *Pálffy Katalinnal*, s hogy *Miklós*, *Péter* fia, *Tamás István* és *Katalin* testvére, a csábrági uradalomban született.

Hiszen tekintetbe kell venni azt is, hogy *Pálffy Péternek*, *Miklós* atyjának a hontmegyei csábrági uradalmon kívül más birtoka nem volt s *Miklós*, ki 1580-ban pozsonyi főispánná és főkapitánnyá lett (bizonyára hatalmas sógora *Krusich*, *Bazin* várának 1576 óta ura segitette hozzá) csak 1581-ben kezdte szerezni pozsonymegyei birtokait.

Hogy tehát *Pálffy Miklós* *Hontvármegye területén* született, az bizonyos.

A mi születési helyét közelebről illeti, *Csábrág* mellett *Szitnyavárát* is lehet concedálni. Megmondom miért

*Pálffy Miklós* született 1552. aug. 10-én Születése előtt 1552. július 10-én elesett *Drégely*. Ság, aug. 8-9-én történt a *Csábrághoz* közeli palásti nagy csata, *Lehet*,

hogy a lebetegedéshez közel álló *Pálffy Péterné* a veszedelem által fenyegetett *Csábrágból* menekült a biztosabb magasan fekvő s szintén a tulajdonát képező *Szitnya* várába, miként tíz évvel később 1562-ben leánya *Krusich Jánosné* a sokkal távolabbi szécsényi csata után.

Ezeket tehát tekintetbe véve, el kell ismernünk, hogy *Pálffy Miklós*, a győri hős *Hontvármegye* szülötte; vajjon azonban *Csábrág* köfalai között, vagy a felleg koszoruzta *Szitnyavárában* látott napvilágot, azt a későbbi, szerencsésebb kutatás lesz hivatva eldönteni.

Én részemről jelenleg több argumentumot nem tudok felhozni, nézetem s meggyőződésemmel. Ha *Kropf Lajos* vagy mások több adatot tudnak felhozni más szülőhely mellett, készségeesen s örömmel hajlom meg bizonyítékaik előtt.

Mindenesetre érdekes ez a kérdés s nem tudom eléggé ajánlani a történéseknek, hogy járuljanak ennek megoldásához. Több szem többet lát s egyiknek másinak többek hozzászólása és utbaigazítása mellett előbb-utóbb sikerül egész biztosan megállapítani a helyet, melyen a XVI. sz. *Hunyadi Jánosa*, meggyőződésemmel szerint vármegyénk hős szülötte, napvilágot látott.

**Matunák Mihály.**

áron löheremag termését, hanem forduljon bizalommal Mauthner Ödön hírneves budapesti magkereskedőhöz, küldjön oda mintát terméséből a mennyiség megnevezésével. Teljesen nyugodt lehet mindenki hogy okvetlen megkapja a legmagasabb árt, mert általánosan ismert tény, hogy Mauthnernek óriási forgalma révén a legnagyobb szükséglete van heremagvakból és megvagyunk győződve, hogy a legszolidabb lebonyolítást is e cégnél találhatják meg a termelők.

— Vörös kakas. Pereszlenyben ma délben tűz volt, mely három házat hamvasztott el

— Zene órák. Mint az aradi városi zenede 10 éven át volt jeles tanítványa hegedű, zongora és énekben oktatást óhajtok adni. — E célból bátor vagyok a tisztelt zenekedvelők és szülők becses figyelmét vállalkozásomra felhívni. Nemes Hatos István (Petőfi tér Mészáros-féle ház.)

### Közgazdaság.

#### A földmívelési miniszter megyéinkről.

A földmívelésügyi m. kir. miniszternek 1897. évi működéséről szóló jelentéséből, a megyékre vonatkozó adatokat az alábbiakban közöljük.

145 szőlőműveléssel foglalkozó községünkben fillokszerszám 119.

Ezen 145 szőlőműveléssel foglalkozó községek közül a szőlők felújítása 125 községben kezdetett meg, mely körülményt az előbbi szomorú tény után, örvendetesnek jelezhetünk. bár a felújított illetőleg ujan telepített szőlők kiterjedése kataszteri holdakban még nem tesz többet mint 884-et, a mi még igen csekély arány ahhoz a 8294 kat. holdhoz, a melyből állott megyénkben a szőlőterület a fillokszerszám véss fellépte után.

A fillokszerszám által elpusztított szőlők felújításának előmozdítását a földmívelésügyi kormány és vállalati telepek alkotásának segíti elő.

Ily vállalati telep nálunk is van egy: Közép-Palójtán,

Kiterjedése összesen: 10 hold. Ebből anyatelep 6 s oltási iskola 4 hold,

A vállalkozó által évenként készítenő szőlő oltványok mennyisége 200000.

A bortermelés így állt 1897-ben megyénkben:

A termett must mennyisége 2458 hektoliter. A termett mustból készült új bor összesen 3112 hektoliter.

Az eladott szőlő mennyisége 1.258,235 kilogramm.

A termett új bor értéke 61.810 frtot tett ki.

Az eladott szőlő értéke 202.397 frtot tett ki.

A jelentés egyes fejezeteiből látjuk, hogy a mi vármegyénkben még az intenzívebb gazdalkodás hátra van.

Sokféle dolgot elsorolhatnánk, amiből más vármegyében szépen pénzelnek, míg nálunk annak nyoma sincs. Valóban a földmívelésügyi miniszter jelentésének minket érdeklő pontjainak közlésénél önkénytelenül felsőhajtottunk. Mennyire hátra vagyunk mi még; És különösen mennyire hátra van még a mi gazdasági együletünk, a mely ugyancsak nem mozog! Van-e még, nincs-e már, igazán nem is tudom hamarjába!

#### Ipolysági piaci árak.

(1898. október 18.)

Buza mm.	8:80—9:00
Rozs	7:00
Arpa	6:50—6:60
Zab	5:20—5:30
Bab	6:20—6:40
Kukorica	5:00
Széna	1:50
Szalma	0:80

#### NYILT - T É R.

(E rovat közleményeiért nem felel a szerkesztő.)

Tekintetes Szerkesztő ur! A Honti Lapok 41. számában Nyilt-tér alatti rovatában. az enyimmél — uti figura docet — sokkal tiszteletre méltóbb kézből eredő ahhoz még többek aláírásával is elláttatott oly szódagályos Apotheosis jelent meg, melyről röviden csak annyit mondok, zuviel gesagt ist nichts gesagt. Miután azonban csekélységemre vonatkozó és dicséretes furfanggal kieszelt célzások is foglaltatnak benne, nemcsak kihíva, de feljogosítva is érzem magamat az igazat megmondani s egyuttal kijelenteni. miszerint a „Vallási türelmetlenség“ című közleményt magaménak el nem ismerem.

De bárki legyen is a reám való agyarkodással megtámadott „cikkező“ annyi bizonyos. hogy legalább nem gorombáskodott és a mi a földolog. valótlaniságot nem állított. Ez a kifejezése pedig „köszönjön le“ nem lehet sértő. mert nagyon természetes, hogy ha önöknek uraim a hivatalban valamelyik alkalmazottjuk nem engedelmességet s intézkedéseik teljesítését megtagadná, nem-e mindjárt azt mondanák neki. köszönjön le? És önök ezen megütköztek, sőt mint hatósági közegek a felebbvalók iránt tanusított engedetlenséget utoljára még talán erénynek is tartják, hogy ezért az igazgatónak az „Apotheosis“-ban bizalmat szavaztak.

Az Apotheosis megcsinálója és annak lovagias aláírói egyenesen engem tüztek ki szuró piszkafájuk céltáblájául, mert annyira együgyűeknek és vakoknak csak nem tartatom őket. hogy az aláírás végett elébök terjesztett Apotheosisból lólábként kilátszó hara pófogaknak reám vajó viesoritását észre nem vették volna. És mi szolgáltatott erre okot? A következő köztudomású tényálladék:

Kögl Mária állami leányiskolánk igazgatónője, ezen iskola ifjuságát valláskülönbség nélkül elvezette a róm. kath. templomban tartott gyászmisére és ez maga rendjén is volt. senki sem ütközött meg rajta. Ebből nagyon természetesen a quod uni justum, alteri aequum elvnel fegva mindenki azt következtette, hogy ezen ifjuság a nyomban az evangélikus templomban következtett gyászistentiszteleten is hasonló módon fog valláskülönbség nélkül részt venni. De itt már nem így volt, itt már különbséget kellett tenni olyformán, hogy az igazgatónő és a káplán nem engedték nem engedték a r. kath. ifjuságnak a lutheránus templom küszöbét átlépni. Ime mennyi jóakarát! milyen felvilágosodott a vallástürelmes szellem! Az igazgatónő eszerint a gondokügyi elnöknek első rendeletét sem hajtotta végre úgy, a hogy kellett volna.

Méltóztassanak tisztelt uraim, nem dicsénekeket aláírogatni, hanem ezen elvitázhat-

lan tényeket megeáfolni, akkor aztán én is aláírom a Kögl Máriának szentelt Apotheosist.

Hogy az aláírók csoportjában még az evang. lelkes és a városi főjegyző is tündökölt. azon mindenki csodálkozik. aki tudja hogy az első csak nem rég azzal gyanusította az igazgatónőt, hogy az állami iskolában a kath. szellemet terjeszti, az utóbbi pedig a gondnokügyi ülésben mint annak egyik tagja szinte rosszalta az igazgatónő eljárását, majd meg aláírták az igazgatónő eljárását magasztaló Apotheosist. Valóban szépen érdeklődnek saját hitvallásuk mellett.

Uraim! Akármilyen tisztességes tekintélyeknek tartják önök magukat, meg vagyok győződve, miszerint feltett szándékunk volt engem leplezett modorban sárral megdobálni. Am azért vannak még jobb érzésű emberek is, akik a hozzájuk aláírás végett vitt Apotheosist azzal az undorral utasították vissza, hogy ők személyeskedésben tündökölni nem akarnak, mert az egész Apotheosis tulajdonképen semmit sem cáfolt meg elfogadható érvekkel, csak förmedvényektől áradozó mérges epéjét öntötte reám úgy, hogy fölhevült elragadtatásában az ezan ügyben semmi összeköttetésben nem álló nőt sem átalott alaptalan gyanusítással oknélkül bántani s a tisztelt aláíró urak azt magukévá tették.

Ha édes mindnyájan nem egy Istent imádnánk, vagy ha az evang. ifjuság a szent körmeneteknek, a kath. ifjuság pedig a Luther ünnepeknek megtartására kényszerített volna és ha tulajdonkép nem arról lett volna szó, hogy a hitfelekezeteink által megdicsőült királynénk emlékének szentelt gyászistentiszteleteken. a külső hatály és ünnepi pompa emelése céljából az ifjuság is éppen úgy. mint azelőtt a milleniumi ünnepen, valláskülönbség nélkül jelen legyen, akkor legkevésbbé sem csodálkoznánk a káplán ur fellépésén és azon, hogy az igazgatónő a gondnokügyi elnök intézkedésének meg nem felelt.

Végül kijelentem, hogy ismervén a korpónai különleges viszonyokat, ha még annyi aláírásokat és tudja isten milyen nyilatkozatokat fognak összeharácsolni, ez ügyben többet szólni nem akarok.

Libertini József  
gondnokügyi elnök.

#### Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nikkal színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb mint a legdrágábbaké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart. Hozzá ezüstös óralánc 60 krajcár.

#### Önberetváló készülék.

Fox, valódi szolingeni gyártmány. sok kiállításon kitüntetve. gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénzmegtakarító.

Darabja 3 forint.

A penge \*\*\*csilagos acélból és a többi részei alpakából vannak.

Egy külön penge hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

**Pollák Sándor**

főbizományosnál

BUDAPEST, V. ker., Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 drb után egy ingyen küldetik.

